

nimeni nu-și amintește

Anisoara Iordache

așteptările-s amortite,
suflul unui octombrie sec
le ascunde-n cazemate-
nimeni
nu-și amintește
de-o toamnă
cu parfum de crizanteme...

șuieratul păsării
se auzea dincolo de
înaltele trecători ale vârstei;
nimeni
nu-și amintește
de vreun zbor
deasupra catargelor...

tresăriri în somn,
omu-i
golit de orice intenție
funcțională;
nimeni nu-și amintește,
să-i fi făcut cineva vreo
inventariere.

pe-o creangă,
luna
are pe cap o pălărie veche din paie;
nimeni
nu-și amintește
gustul gutuilor.

în camera albă,
mesajele decriptate-s
convertite-n
sunete de orgă-
nimeni
nu-și amintește
de maldărul de frunze uscate

la pas cu poetul...
alături,
ca un fum de rătăcitoare dorințe,
insecte sălbatice;

nimeni
nu-și amintește
de albina lucrătoare.

neliniștea înșelătoarelor țărmuri
aduce la mal
un murmur uscat de eresuri-
nimeni
nu-și amintește
cântecul de libertate
intonat de oamenii vii.